

ДО ГАЛАТІВ

Розділ: **1** 2 3 4 5 6

РОЗДІЛ: 1

Павло, апостол - не від людей і не через посередництво чоловіка, а через Ісуса Христа і Бога Отця, що воскресив його із мертвих,

² і всі брати, що зо мною, Церквам Галати.

³ Благодать вам і мир від Бога, Отця нашого, і Господа Ісуса Христа,

⁴ що дав себе самого за гріхи наші, щоб визволити нас від цього віку злого за волею Бога й Отця нашого,

⁵ якому слава на віки вічні! Амінь.

⁶ Дивуюся, що ви так швидко покинули того, хто вас покликав Христовою благодаттю, і перейшли на іншу євангелію;

⁷ не те, щоб вона була справді інша, але деякі баламутять вас, бажаючи перемінити Євангелію Христову.

⁸ Та коли б чи ми самі, чи ангел з неба проповідували вам іншу, більше за те, ніж ми вам проповідували були, нехай буде анатема!

⁹ Як ми казали перше, так і нині повторяю: Коли хтось вам проповідує іншу Євангелію, ніж ту, що ви прийняли, - нехай буде анатема!

¹⁰ Хіба я отим запобігаю ласки у людей чи в Бога? Хіба намагаюся людям подобатися? Якби я ще й людям хотів подобатися, я не був би Христовим слугою.

¹¹ Звістую вам, брати, що Євангелія, яку я вам проповідував, не є за людською мірою;

¹² бож я її не прийняв, ані навчився від людини, лише - через об'явлення Ісуса Христа.

¹³ Ви чули про мою поведінку колись у юдействі, про те, як я несамовито гонив Божу Церкву та руйнував її.

¹⁴ Я перевищував у юдействі багатьох ровесників з мого роду, будши запеклим прихильником передань моїх предків.

¹⁵ Та коли той, хто вибрав мене вже від утроби матері моєї і покликав своєю благодаттю,

¹⁶ зволив об'явити в мені Сина свого, щоб я проповідував його між поганями, то я нехайно, ні з ким не радившись,

¹⁷ ані не подавшись в Єрусалим до тих, що були апостолами передо мною, пішов в Арабію, а потім знову повернувся в Дамаск.

¹⁸ По трьох роках по тому пішов я у Єрусалим відвідати Кифу і перебув у нього п'ятнадцять день.

- ¹⁹ А іншого з апостолів я не бачив, крім Якова, брата Господнього.
- ²⁰ Те, що пишу вам, то ось перед Богом, що не обманюю.
- ²¹ Потім пішов у сторони сирійські та кілійські;
- ²² на обличчя ж мене не знали Церкви Юдеї, що у Христі.
- ²³ Вони лиш чули, що той, хто колись гонив нас, тепер проповідує ту віру, яку колись руйнував,
- ²⁴ і прославляли заради мене Бога.

РОЗДІЛ: 2

3годом, по чотирнадцятьох роках, я знову пішов у Єрусалим з Варнавою, взявши з собою і Тита.

² А пішов я туди за об'явленням і появив їм Євангелію, яку проповідую між поганями, особливо знатнішими, чи, бува, не дарма труджуся чи трудився.

³ А й Тит, що був зо мною, будиши греком, не був примушений до обрізання.

⁴ А щодо облудних братів влазнів, які крадькома пролізли, щоб підглядати нашу свободу, що її маємо в Ісусі Христі, щоб нас поневолити,

⁵ ми їхньому велінню не поступилися ні на хвилину, щоб правда Євангелії залишилася у вас.

⁶ Щождо тих, які вважалися за знатних, - якими вони тоді були, мені байдуже; Бог не дивиться на обличчя людини, - мені ті знатні нічого не добавили.

⁷ Навпаки, побачивши, що проповідь Євангелії для необрізаних повірена мені, як Петрові для обрізаних, -

⁸ бо той, хто допомагав Петрові в апостольстві між обрізаними, допомагав і мені між поганями, -

⁹ і визнавши дану мені благодать, Яків, Кифа та Йоан, що вважалися стовпами, на знак єдності дали мені й Варнаві правиці, щоб ми йшли до поган, вони ж до обрізаних;

¹⁰ тільки щоб ми про вбогих пам'ятали, що я власне і намагався робити.

¹¹ Коли ж Кифа прийшов в Антіохію, я виступив одверто йому в вічі, тому що заслужив на докір.

¹² Перше бо ніж прийшли деякі від Якова, він їв з поганями; а як прийшли, то почав таїтися та відлучатися, боявшись обрізаних.

¹³ Разом з ним лицемірили й інші юдеї, так що й Варнава був зведений їхнім лицемірством.

¹⁴ Та коли я побачив, що вони не ходять право за євангельською правдою, то перед усіма сказав Кифі: Коли ти, будиши юдеєм, живеш по-поганському, а не по-юдейському, то як ти можеш силувати поган, щоб жили по-юдейському?

¹⁵ Ми - уроджені юдеї, не з отих грішників поган;

¹⁶ а довідавшись, що людина оправдується не ділами закону, а через віру в Ісуса Христа, ми й увірували в Христа Ісуса, щоб оправдатися нам вірою в Христа, а не ділами закону; бо ніхто не оправдається ділами закону.

¹⁷ Коли ж, шукаючи оправдання у Христі, виявилось, що й ми самі грішники, - то невже Христос - служитель гріха? Жадним робом!

¹⁸ Бо коли я знову відбудовую те, що зруйнував був, то я себе самого оголошую переступником.

- ¹⁹ Я бо через закон для закону вмер, щоб для Бога жити: я -розп'ятий з Христом.
- ²⁰ Живу вже не я, а живе Христос у мені. А що живу тепер у тілі, то живу вірою в Божого Сина, який полюбив мене й видав себе за мене.
- ²¹ Я не відкидаю Божої благодаті: бо коли законом оправдання, то тоді Христос умер даремно.

РОЗДІЛ: 3

О нерозумні галати! Хто вас зачарував, вас, перед очима в яких був зображений Ісус Христос розп'ятий?

² Одне лиш хочу від вас знати: Чи ви прийняли Духа завдяки ділам закону, а чи тому, що повірили проповіді?

³ Невже бо ви такі безглузді? Почавши духом, завершуєте тепер тілом?

⁴ Невже стільки ви натерпілися марно? Коли б лиш марно!

⁵ Чи ж той, хто подає вам Духа і творить чудеса між вами, чи ж він робить це завдяки ділам закону, а чи тому, що ви повірили проповіді?

⁶ Як Авраам "увірував у Бога, і це було зараховано йому за оправдання",

⁷ - тож зрозумійте, що тільки віруючі - правдиві сини Авраама.

⁸ Тому й писання, бачивши наперед, що Бог оправдає поган вірою, дало Авраамові цю добру звістку: "У тобі будуть благословенні всі народи."

⁹ Так, отже, ті, що вірують, благословляться з вірним Авраамом.

¹⁰ Усі бо, які покликаються на діла закону, - під прокляттям, бо написано: "Проклят усякий, хто не пильнує, щоб виконати все, що написано в книзі закону."

¹¹ А що ніхто законом не оправдується перед Богом, то це ясно, бо "праведний з віри буде жити."

¹² Закон же не від віри, бо каже: "Хто чинитиме його приписи, той буде ними жити".

¹³ Христос нас викупив від прокляття закону, ставши за нас прокляттям, бо написано: "Проклят усякий, хто висить на дереві", -

¹⁴ щоб благословення Авраама перейшло в Ісусі Христі на поган і щоб ми вірою прийняли обіцяного Духа.

¹⁵ Брати, я говорю по-людському: Навіть людського заповіту, укладеного, як годиться, ніхто не може скасувати чи до нього щось додати.

¹⁶ Обітниці ж були дані Авраамові та його потомкові. Не сказано: "Потомкам", немов би про багатьох, лише про одного: "І твоєму потомкові", яким є Христос!

¹⁷ Кажу бо це: Завіту, уже затвердженого Богом, закон, що надійшов по чотириста тридцятьох роках, не може скасувати й таким чином зробити недіючою обітницю.

¹⁸ Бо коли б спадщина була від закону, вона б не була вже від обітниці; Авраамові ж Бог дарував свою ласку через обітницю.

¹⁹ А що ж тоді закон? Його додано із-за переступів, доки не прийде потомство, якому була дана обітниця, проголошена ангелами через посередника.

²⁰ Посередника ж нема, коли є хтось один; а Бог один.

²¹ То хіба закон проти обітниць Божих? Зовсім ні! Було б інакше, якби дано закон, який міг би оживляти. - тоді справді від закону було б оправдання.

²² Але Письмо все замкнуло під гріхом, щоб віруючим була дана обітниця завдяки вірі в Ісуса Христа.

- ²³ Раніш, ніж прийшла віра ми були замкнені під охороною закону очікуючи віри, що мала відкритися,
- ²⁴ так що закон був нашим вихователем, аж до Христа, щоб вірою ми оправдалися.
- ²⁵ А як прийшла віра, ми вже не під вихователем.
- ²⁶ Бо всі ви сини Божі через віру в Христа Ісуса.
- ²⁷ Всі бо ви, що у Христа христилися, у Христа одягнулися.
- ²⁸ Нема юдея ані грека, нема невільника ні вільного, немає ні чоловіка ані жінки, бо всі ви одно у Христі Ісусі.
- ²⁹ А коли ви Христові, то ви потомство Авраама, спадкоємці за обітницею.

РОЗДІЛ: 4

Кажу бо: Доки спадкоємець малоліток, він нічим не відрізняється від слуги, хоч він і пан усього,

- ² але під опікунами та домоправителями перебуває до призначеного батьком часу.
- ³ Отак і ми, як були малолітками, були підневолені первням світу.
- ⁴ Якже сповнився час, Бог послав свого Сина, що народився від жінки, народився під законом,
- ⁵ щоб викупити тих, які під законом, щоб ми прийняли усиновлення.
- ⁶ А що ви сини, Бог послав у ваші серця Духа Сина свого, який взиває "Авва, Отче!"
- ⁷ Тому ти вже не раб, а син; а коли син, то спадкоємець завдяки Богові.
- ⁸ Колись то ви, не знавши Бога, служили богам, що не були справді богами.
- ⁹ Тепер же, коли ви спізнали Бога, чи радше, коли Бог спізнав вас, -як можете ви повертатися знову до немічних та вбогих первнів, яким, як і колись, хочете знову служити?
- ¹⁰ Вважаєте пильно на дні, на місяці, на пори та на роки!
- ¹¹ Побоююся за вас, чи не трудивсь я коло вас даремно!
- ¹² Благаю вас, брати, будьте як я, бо й я такий, як ви. Ви мене нічим не образили.
- ¹³ Ви ж знаєте, як я з-за недуги тіла звістував вам перший раз Євангелію,
- ¹⁴ і, не зважаючи на мою недугу, яка була вам спокусою, ви не погордували мною, ані відіпхнули, але, як ангела Божого, прийняли, як Христа Ісуса.
- ¹⁵ Де ж воно, те ваше щастя? Свідкую вам, що, якби можна було, ви вирвали були б свої очі й мені віддали б!
- ¹⁶ Невже я ворогом став вашим, говоривши вам правду?
- ¹⁷ Вони нещиро за вас побиваються; вони вас хочуть від нас відсторонити, щоб ви про них дбали.
- ¹⁸ Воно добре - ревнувати, але у добрім; завжди, а не лиш тоді, коли я між вами.
- ¹⁹ О мої дітоньки, яких я знову народжую в муках, доки Христос вообразиться у вас!
- ²⁰ А я хотів би бути серед вас тепер і змінити свій голос, бо й сам не знаю, що з вами робити!
- ²¹ Скажіть мені, ви, що хочете бути під законом, чи ж ви не розумієте закону?
- ²² Написано бо, що Авраам мав двох синів: одного від рабині, а другого від вільної.
- ²³ Та той, що від рабині, народився за тілом, а той що від вільної - за обітницею.
- ²⁴ Це має інше значення: оті дві жінки - то два завіти; один з гори Синаю, що рабів

родить, це - Агар;

²⁵ а гора Синай в Арабії і відповідає теперішньому Єрусалимові, що дійсно поневолений з дітьми своїми.

²⁶ А вишній Єрусалим -вільний, він мати всім нам.

²⁷ Написано бо: “Звеселися, неплодінна, що не родиш! Викликуй, рада та весела, ти, що мук не знала, бо у покинутої більше дітей, ніж у тієї, що має чоловіка.”

²⁸ Ви ж, брати, як Ісаак, діти обітниць.

²⁹ Та як тоді, хто народився за тілом, гонив того, хто родився за духом, так і тепер.

³⁰ Тільки ж що Письмо каже: “Прожени рабиню та її сина, бо син рабині не успадкує з сином вільної.”

³¹ Отак, брати, ми сини не рабині, а вільної.

РОЗДІЛ: 5

Христос нас визволив на те, щоб ми були свободні. Тож стійте і під кормигу рабства не піддавайтеся знову.

² Ось я, Павло, кажу вам, що коли ви обрізуєтеся, Христос вам ні в чому не допоможе.

³ Свідчу знову кожному, хто обрізується: Він мусить увесь закон чинити.

⁴ Ви, що шукаєте в законі оправдання, від Христа відлучилися, від благодаті ви відпали.

⁵ Ми бо духом з віри очікуємо надії оправдання,

⁶ бо у Христі Ісусі нічого не означають ні обрізання, ні необрізання, але - віра, чинна любов'ю.

⁷ Ви бігли добре. Хто ж то вам став на перешкоді, що ви правді не повинуетесь?

⁸ Це переконання не від того, хто вас кличе.

⁹ Трохи закваски квасить усе тісто.

¹⁰ Я певний в Господі, що ви не матимете інших думок; а хто заколюче вас, буде засуджений, хто б він не був.

¹¹ Я ж, брати, коли ще проповідую обрізання, то чого мене ще гонять? Отже, кінець отій соблазні, що від хреста!

¹² Коли б то вже зовсім покалічили себе ті, що заколот у вас зчиняють!

¹³ Ви бо, брати, покликані до свободи; аби тільки свобода ваша не стала приводом до тілесности; але любов'ю служіть один одному.

¹⁴ Увесь бо закон міститься у цій одній заповіді: “Люби ближнього твого, як себе самого.”

¹⁵ Коли ж ви між собою гризетеся та їсте один одного, вважайте, щоб один одного не знищили!

¹⁶ Знову кажу: Духом ходіте, і тіла пожадливоростей не будете чинити;

¹⁷ бо тіло пожадає проти духа, і дух пожадає проти тіла. Вони суперечать одне одному, так що ви не можете робити того, що хотіли б.

¹⁸ А коли дух вас водить, то ви не під законом.

¹⁹ Учинки ж тіла явні: розпуста, нечистота, розгнuzданість,

²⁰ ідолослужба, чари, ворогування, свари, заздрість, гнів, суперечки, незгоди, єресі,

²¹ зазисті, пияцтво, гульня і таке інше, про що я вас попереджаю, - як я вже й раніше

казав, що ті, що таке чинять, царства Божого не успадкують.

²² А плід Духа: любов, радість, мир, довготерпіння, лагідність, доброта, вірність,

²³ тихість, здержливість. На тих то нема закону.

²⁴ Ті ж, що є Ісус-Христові, розп'яли тіло з його пристрастями та пожадливістями.

²⁵ І коли ми живемо духом, то духом і ходімо.

²⁶ Не будьмо марнославні, задержуваті між собою, завидущі одні одним.

РОЗДІЛ: 6

Брати! Коли б хтось попав у якусь провину, то ви, духовні, такого наставляйте духом лагідности, пильнуючи себе самого, щоб і собі не впасти у спокусу.

² Носіте тягарі один одного й тим робом виконаєте закон Христа.

³ Коли хто думає, що він є щось, будши нічим, - обманює себе самого.

⁴ Кожний нехай добре перевіряє своє діло і, якщо він знайде, чим хвалитися перед самим собою, то вже ніяк не перед іншими:

⁵ кожний бо власний тягар понесе.

⁶ Нехай учень ділиться всяким добром з тим, хто його навчає слова.

⁷ Не обманюйте себе самих: з Богом жартувати не можна. Що хто посіє, те й жатиме.

⁸ Хто бо для свого тіла сіє, той з тіла пожне зотління; а хто сіє для духа, той від духа пожне життя вічне.

⁹ Робімо добро без утоми: своєчасно, як не ослабнемо, жатимемо.

¹⁰ Отож, поки маємо час, робімо добро всім, а зокрема рідним у вірі.

¹¹ Гляньте, якими буквами пишу вам власною рукою.

¹² Ті, що хочуть показатися гарними тілом, - вони силують вас обрізатися, щоб тільки уникнути переслідування за хрест Христа.

¹³ Бо й самі обрізані, не додержують закону, а хочуть, щоб ви обрізувалися, щоб їм хвалитися вашим тілом.

¹⁴ Мене ж не доведи, Боже, чимсь хвалитися, як тільки хрестом Господа нашого Ісуса Христа, яким для мене світ розп'ятий, а я - світові;

¹⁵ бо ані обрізання, ані необрізання є щось, лише - нове створіння.

¹⁶ На тих, які поступають за цим правилом, мир на них і милосердя, а й на Ізраїля Божого.

¹⁷ На майбутнє нехай ніхто мені не завдає клопоту, бо я ношу на моїм тілі рани Ісуса.

¹⁸ Благодать Господа нашого Ісуса Христа нехай буде з вашим духом, брати! Амінь.

For other languages please go to www.wordproject.org